

12) Forslag af S. Pedersen til samme Sæfter næstsidste Punktum tilføies en ny Paragraph, saalydende:

„Synsmændenes Kjendelse skal have samme Gyldighed for de nye Vandledningsanlæg, der omtales i Forordningen af 29de Juli 1846, § 53, som for de ældre Vandløbs Vedkommende af samme Størrelse er bestemt.“

Derefter tilføies: „deres Betaling udredes af Kommunekassen.“

vedtoges med 52 Stemmer mod 5.

13) Lovbuktets § 8 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

„Foretubes ved Synet Møbler, melde Synsmændene Saadant til Communalbestyrelsen, der har at afhjælpe Møblerne paa de Forsømmedes Betsostning (sfr. Anordn. af 29de Juli 1846 § 51). - Indberetning om de afholdte Syn bliver at indsende til Amtet eller Amtsrædet inden hvert Aars Udgang. Synsmændene erholde den i Forordningen af 29de Juli 1846, § 70, fastsatte Betaling, og forholdes med Tilsigelse til Mødet samt i Tilfælde af Udeblivelse, saaledes som i bemeldte Forordning og her senere i § 19 er bestemt. Synsmændenes Kjendelse skal have samme Gyldighed for de nye Vandledningsanlæg, der omtales i Forordningen af 29de Juli 1846, § 53, som for de ældre Vandløbs Vedkommende af samme Størrelse er bestemt; deres Betaling udredes af Kommunekassen.“

vedtoges med 63 Stemmer mod 3.

Lovbuktets § 9 vedtoges uden Afstemning, da Formanden ansaae en saadan usornøden, og den ikke forlangtes af Noget.

Derefter fattes Lovbuktets §§ 10, 11, 12 og 13 med de dertil stillede Ændringsforslag under Forhandling.

Ordføveren: Det, som her handles om, er egentlig kun en ny Form for Vandafledning, og det maa derfor erkjendes at være rigtigt og ønskeligt, at § 10 har udvidet de for Vandafledning hidtil gjældende Bestemmelser til ogsaa at gjælde for disse Tilfælde. Imidlertid har i § 11 Udsktet foreslaaet forskjellige

Afviigelser fra det, der ellers er bestaaende Ret ved Vandafledning i Almindelighed, og skøndt Udvalget i dens Heelhed ikke erkjender disse for at være fuldkommen berettigede, har man dog troet at burde blive staaende derved, saalænge Drainingen af den overveiende Deel af Landbeboerne ikke er anerkjendt for at være en nyttig Foranstaltning. Der ser imidlertid to Bestemmelser i § 11, som Udvalget ikke har troet burde blive staaende, dels fordi man ikke bør overlade Mere til Synsmændene og Landvæsenscommissionerne end høist nødvendigt, og dels fordi man maa ansee det for ønskeligt at have faste Regler med Hensyn til disse Foranstaltninger, saavidt det lader sig gjøre. Det ene er, at det skal afhænge af Landvæsenscommissionen, hvorvidt Vandet skal afledes i lukkede Rør eller ikke. Udvalget kan ikke skjønne, at der er Grund til at gjøre dette afhængigt af Landvæsenscommissionens Bestemmelse. Som jeg før bemærkede, er Afsviingen eller Drainingen kun en anden Form for Vandafledning, og Alt, hvad der berettiget maatte kunne fordres, er, at der ved Benyttelsen deraf ikke gjøres nogen Indskrænkning i den Ret, som de Paagjældende hidtil have havt, og at der gives dem Leilighed til at varetage deres Interesser saaledes, at de ikke affjæres fra at benytte deres Ret i Fremtiden. Man har derfor troet, at der var Anledning til at udtale som en almindelig Regel, at Enhver har Ret til at aflede Vandet i lukkede Rør. Dernæst er der en Bestemmelse lidt længere nede i samme Paragraph om, at Vedligeholdelsespligten ogsaa skal være afhængig af Landvæsenscommissionens Kjendelse. Det har Udvalgets Fleertal heller ikke kunnet bifalde; thi ligesaavel som en bestemt Regel for Vedligeholdelsen har været anset for en nødvendig og rigtig Betingelse ved hele den tidligere Lovgivning om Bands Afledning, navnlig ved Forordningen af 25de Juni 1790, og ligesom denne Tanke ogsaa gaaer igjennem Anordningen af 29de Juli 1846, saaledes maa man holde paa, at den samme Bestemmelse vedligeholdes her, fordi det er en af de væsentligste Støtter for, at Drainingen overhovedet kan fremmes, idet der derved vil blive fjernet en af de største Hindringer for samme. Det Samme, der har bevæget Ud-